

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

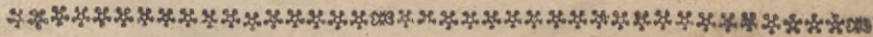
CHRISTUS
 NASCENS, PATIENS
 ET
 TRIUMPHANS.

Eller

Den Nyfödde / Korsfäste och Uppståndne
 IESUS.

SEDERHOLM!

Tryckt uti Kongl. Booktr. hos Cal. Wankijfs Auckia.
 ANNO 1694.

Benågne Läsare.

Hag Haar omsider måst lyda Wännerne / och släp-
pa uti Dags Luset desse Andelige Dickter hwilka öfwer fiorton
Åhrs Tijd / sedan iag dem först / wijd min Ungdoms ledige stunder
opsatt / hafwa legat nedre uti mina Giömmor. Nu / om min Läsare
uti dessa Dickter finner något som honom lyster / haar han at tacka
mina Wänner dertfore / men dem haar han och at stylla / för alt det
honom uti dem ey behagar ; Jag begiärer intet wara berömd i det
förra / doch uhrsäcktad i det seenare.

CHRISTUS NASCENS

Eller

den Nyfødde

LENDRETTIS.

Ag sjunger om ett Barn af Himmelsk Byrd och Lynne/
Som sig för Wårlden teer i Menskeligit Lynne;
Des Fader är en Gud/ een Jungfru är des Moor/
Till Afsyn är han spåd/ till wåsend mäçhta soor.
Men Gud/ som Fadren äst/ du med din Allmächts Anda/
Lyhs up nu mitt Förstånd/ och för till hug och handa/
Hwad jag till wårdigt Läf dit Foster qwåda skall/
Hwars åhra fylla bör bå Jord och Himblar all!
Wålkommen neer til Oss/ soormächtig Himbla Förste/
I Wårck och Willkor lijf din Fader/ Gud den störste;
Du som med honom äst från allan Ewigheet/
Och på din lefnads Dag ey qwåll hell morgon weet.
Du war ju med/ enär den förste Grund. Steen lades
Till Jordens fasta Klot; enär till Mörckret fades/
Det warde Lius; till Intet/ detta warde allt;
Enär Naturen först fick wåsend och gestalt.
Du säg/ at alt war godt/ hwad då war skapat blifwit/
Ty haar du och uppå des styrkel achtning gifwit.
Du underhöll dit Wårck/ och all den Skepsels macht/
Stod uprätt/ medelst din förshus allwåjsa Wacht.
Hwad Synd och Odygd war ån Wårlden intet wiste/
Ån hon med inga feel sin säkra Sällheet miste;
Ey war ån Lager till/ och fåfang Minos gick;
Ey Rhadamanthus ån nån Drätt håumias fick.

Menlösa Jorden en för milda Himlen skydde;
 Med iusfigeendragt all Naturen samman lydde;
 Hoot/ Tråtor/ Trug och Knorr ån intet hördes af;
 Alt till oändligt Wål ett säkert löfte gaf.
 Till/ att så illa gick/ den arge Mörkstens Förste/
 Den stygge Stygis Kong/ som efter Döden törste/
 Han med sitt uskne Snack den säkra Werld bedrog/
 Och i ett Sgnebleck bort all des Wålfärd tog.
 När/ den som ådlast war bland Creaturen alla/
 Som hade macht/ sig sielf/ och Fånad att besalla/
 Gudz egen åfwenbild/ han från sin lydno weel/
 Sin trohets Plicht förgeat/ och egen Herre sweet.
 Då intet Medel war/ det grofwa Brott at soona/
 Och strånga Himlens Rätt nu ingen wille soona;
 En ewig Nöd och Död skull' honom öfwergå/
 Och till hans efterkomst ån samma straffet nå;
 Så framt en Guden sielf/ så satts det fasta Dde
 Så lydde Himlens Sluth/ för Menskian gick till döde.
 Een obegräplig Rätt! en undersamner dom!
 Swars skåhl en nånsin ån i Menskio- Hiernan kom.
 En kan Charondas sig i denna Lagen finna;
 En Solons diupa wett den dolba wijsheet himna;
 Lycurgus aldrig war så strånga/ han söll det bli/
 Att skadder Part/ ån meer skull' skadd och straffat bli.
 Han piint och dödat bli! men wederdelen slipa/
 Den Charon borde långst i blecke Skuggors knippa/
 Fördt undan Soolens Ljus/ till dysfra Stygis- Sid/
 I Phlegetontis Flod/ ewinnerlig att dö.
 Leel/ war du Guda Sohn/ tilredz dig uth at gifwa/
 För owård Skepiels Liff och hållsa döder blifwa;
 Men nu/ omöjlig ting/ du kund din willia nå;
 Een Gud odödlig döo/ een ewiger förgå.

Du som oändlig wast / kund du din ända finna?
 Du alltingz herskand macht / skull döden öfwerwinna?
 Och kunne lifwet sielf till Lethes-Hamner gå/
 En oförgånglig Siäl bland wisne Skuggor stå?
 Nei/ innan Himlens Liuus slukt under skulle skoda/
 Och Jordens nedre Kreg så sällsam ting beboda/
 Haar Jord och Himmel måst i närnest sammangå/
 Och nået som dödligt war i Gudars Skylskap nå.
 Sij/så haar Jesu du/ måst Mänsklig skapnad taga/
 Een Jordisk Manna-Kropp dig låta/ Gud/ behaga;
 I den du födas här / i den du döder blij/
 Och all den Syndas-Wärld sidst kunde frällstan sij.
 Så kom det til/ at Of den Sahligheet nu skedde/
 Att du wårt usla Riön den höga äbran tedde/
 Du blef wår Slächt / du tog wår Art och Wäsend an/
 At wij Gudz Barn / och du wår Broor nu heeta kan.
 Allswäldig Jungfru-Son / sant är / stoer ting du gjorde /
 Mång dräplig Underwärcf man aff din Allmacht sporde/
 I all den tjd du här på Jorden synlig gick;
 Dock större under man ey nänsin höra fick/
 An första stund du kom / när sades/ du wast födder/
 Du wast här kommen ned / i Mänskio-skapnad sedder;
 Een Gud / är Creatur; en Kong / ett uselt Barn;
 Een Herre / torfftig trähl/ lagd ned på Halm och Starn.
 Rättfärdigheetens Sohl i mörka Stallet ligger;
 All Wärldens Erfda-Pring om Huus och Wärma tigger;
 Den skönste Mänskie-Bild / den dyrsta Himmels-Statt/
 Är om med Afhuor lagd / neer i en Krubbo satt.
 Den alltings Fadren war / är född een Son på Jorden;
 Den Ewigheeten floop / är sielf nu skapad worden.
 Han/hwilkens opsyn förr war Blixt och lågand Eld/
 Är Grät-ögd / yuckelig / i trählehamn förståld.

Hwars ord som Iffkian slog / hwarsröst war fräck i and dunder /
 Han som för Tusend Åhr om alt sitt Wärd och Under
 Propheter tabla Lärdt / kan sielt ey tabla här ;
 Han lallar Barnsligt wijs / och nu först jollra lähr.
 An meera ; undren Ehr / Naturens Lähre : Swänner /
 Och märcken / såmbre Kiön kan föda uthan Männer.
 Hon aflar som ey än af något sam . Lag wist ;
 Hon blir med Barn / som ey sin Jungfrudom har mist .
 Här måste Stagirit , all Hedna . klokas skara /
 Och Samus : Gubben sielt / förstörd och tyster wara .
 Den snälle Lätiaren af Cos , han måste see
 Naturen lida wäld / sin konst här Drätt see .
 Så nu / som högsinnt äst / som Himlens hemligheter
 I egen Hufwud . Skähl och swaga Hierna leeter ;
 Så grunda ut / gif skähl / gif här sin orsak till ;
 Wijs hur Naturen sielt alt sljkt utbrätta will /
 Och lähr mistroo en gång din Wärlslig qwackel . Lähro ;
 Beet / Andacht och Förnuft oense Syskon äro ;
 Så högt som Himlens Tiäll är ofwan Jorden spändt /
 Så långt är Gudars Råd / från Mänsklig tanekar wändt .
 Eenfaldig Koosan fram till Himlens Ländstad siner /
 Stält . kloker miste går / den sälla hann ey hinner ;
 Förtrycker dock hans Wett hans rätta Segernähl /
 Och födrn wille streck från ewig Hälso Mähl .
 Men Jesu / i dit Bröst / emoot wärt arma Slächte /
 Hwad män så stoor en Nåd / så heet en Kiärlek wäckte ?
 Hwad säg du på wärt kiön det täckt och wärdigt war /
 Hwad fanns bland all wär hoep det ringsta prrdnat har ?
 Du lämbnar Himlens Slätt det höga Stjerne . Fäste /
 Och tager här emoot ett nedrigt Jorde . Näste .
 Går från din Härliqheet / din Faders högra hand /
 Och skyndar dig til Os / i ett ohyggligt Land .

In meer / du wiste alt hwad dig skull' skee och hända /
 Ifrån den första dag du mänd till Jorden lända ;
 Du wiste / hur' man dig at sågna sinnad war /
 Hwad Wärldens stemma hoop til dig för hierta bar.
 At Båset blef din Sing / och Höd din första Linda ;
 At du för Kungars Ewård skull' flych ig unnan Skynda ;
 At Phariseers Pack dig städje widrigt blef /
 At dig sidst Judas Flärd till grymma Döden dref ;
 Alt detta war dig kundt för ewig - långa Tjder ;
 Din trohets Lofwen dock ey wancl ell' skifte lyder :
 Du sade / Drimens macht will du här tryckia ned ;
 Du håller afstedz Lag / din Ord du bliwer wed.
 Så är ett nytt Förbund med Himmelen och Jorden /
 Een ewig frijd med Gud och Menstior träffad worden.
 Träff / illsker Phlegeton ! träff / arga Pluthos håår !
 Och lönska Eris du som sielf off närmest är !
 I sku / ja döden sielf / wår frijd nu ey förstödra /
 Gudz Son / jw ewigt will förliknings Wårcket södra ;
 Ty fort / Augustus fort / sluth Janus - Tempel till /
 Den lungne Wårlden ey af Dyrlog weta will.
 Det stoora guldne Åhr / den alltings - sälla Tijden /
 Med Hälfa / Frijd och Liff är off tilhanda skriden ;
 Den länge dånste dag nu sidst opgången är /
 Som Saligheet och Frögd för heela Wårlden bår.
 En Dag / som Adams Hopp / och Evas trångtan stillar ;
 Som gamble Spämåns Tahl med fullan wihord gillar /
 Som Ofren skaffar af / och Levi Afsted gieer /
 För Skugga / Steen och Bild / den sanna Kroppen teer.
 Nu är jw Liffwet södt / och Döden döder blifwen /
 Een liffliq - gidrand Kost off ofwanestter gifwen ;
 Skynn Hålso rågnat haar / och Himlen drupit Rätt /
 Gudz Andes dyra Dagg den smächtand Jorden wätt.

Ty tigg nu fallster minnu / den Delphos-Gudeu rörde;
 Tigg Hammons hörnig Bild / som Libyen förförde;
 Du bjistra Cumæ-Grufft / och du Dodona-Lund
 Säg intet Ord / giff en meer swar från denne stund.
 Den rätta Guden är nu uppenbarad worden /
 Som ensam styrta weet den widtbegrippna Jorden.
 Hans Bud från Osten går och bort till Västan födrer;
 Hans Röst i Sunnan gnyhr och längst i Norden hödrer.
 Så kom, och skynd Ehr fram / i Morgon-Länders Wijsa /
 Lätt nyia Stiernan Ehr till denne Guden lysa.
 Han ligger uthan pracht och prydnad / nakot / arm /
 Dhyllig / späder Kropp / näst kyssa Modrens Barm;
 Dock twijska ej / han är den Prins Jesterleeta /
 Så fram / Han är den Gud den J begären weta;
 See myrnat / wijs Ehr Plicht / giece Kunga-gåtwor här /
 Som Inders rikka Bårg och Saba Skogen bähr.
 Jag från wår arma Nord / och intet utheblifwer /
 Fast iag en Myrrha / Gull och kostbahrt Röttwärcel gifwer /
 Det hårda Himlen sielf en gaf wårt steela Land;
 Jag mig inställa tör med tom och torfftig Hand /
 Tom är min Hand / men Bröst och Runnen full af Gåfwor /
 Som täckes meer än Gull och stålta Wärldens Håfwor;
 Det är / det Loff / som af en underdånig Siähl
 Dig Jesu ofra skall din dyrt-betahlte Trähl.
 Så länge i min Kropp sig warma Blodet rörer /
 Ditt wårda Namns beröm iag på min Tunga förer:
 Och meer / seen iag en gång uhr Kroppens Fångsel frj /
 Dig får en reener Siäl i Fadrens Rijke sij.

CHRISTUS PATIENS

Eller

Den Korpfaste

LEHRBUCH.

Haa I / O Månstie-Barn / när I hört Thorens dundran
Med blirt och Viskie-braak / när I ha märckt med undrä /
Hur' hela Himlens Hwalf så jämt går need och opp /
Hur alt Naturens Wärc haer än sitt fasta Lopp ;
Haa I då tänckt på een / som sådant alt förwäller /
Som Himmel / Jord och Siö så stadig wijs sig håller.
Som Regimentet tdör / och Allmachts-Scepter bär
Utsöwer alt ; Så seer / den samme seer nu här !
Ehr Gud / Ehr Skapare / och öfwer Wärlden wijsa
Een wäldig Styres-Man ! Siij här hans ädla Siida
Med Spiut igenomränt ; Hans högsta Hiåse - Här
Med taggigt Törne krönt / hans Huswud fult med Sär.
Ach si ! den dyre Kropp / det Bröst / de Been och Händer
Är intet heelt uppå ehwart man Synen wänder ;
Ett ymnigt Blode-Rågn här strömlijkt fall'er need
Utaf den Himla-Kropp / som bars i Jungfru Qwed.
Här är doch öfwer alt ett Sär / ett Sär som råcker
Från Hiåsan need / och sig till Fota ; Biållet sträcker.
Ach Adams Barn / så är Ehr Skuld så stoor och swåår /
Att hon med mindre eij meer till betabla står ?
Och haa I sielfwe doch / den giärning tröst föröfwa /
Hans Lijf / som Ehr gaf Lijf / så grymmelig beröfwa ?
O Skam / ohörlig Skam / otroligt öfwerdåd /
Omånstligt Raseri / och grymheet uthan Råd !
Det höga Himmels Slätt / det stoora Jorde-runda /
Den hwälla Luffte-Wärls / Eld / Watten sammalunda
Här stialf och hysnar wijs / och sielfwa Solen klaar
Med dunckelt sorge-Floor sitt Anlet öfwerdraar.

Du villde Nation, du Tigerdiurs Af föda /
 Du hugge Ormars Utt / eij Folck / men Drakar snöda /
 En Fadren Abrahams men Beli slemma Barn /
 Ur detta nu hans Löhn som Ehr af träck och skarn /
 Af Trälldom / Håån och Spott / en oförljlig hialte /
 Uhr stälta Pharos Land på frije Fötter stälte /
 Som dig / O Israël, i Sknen / i din Nöd /
 Låtr Bergen siila Must / Lått Himlen råga Bröb.
 Iehova Hårars Gud / den Jey nämna torden /
 Ur han så jännerlig af Ehr tillpyntad worden ;
 Det Anlet hwilkets skeen Ehr Syyn eij tolde då
 När J med skälswand Been på Sina-Berg månd stå
 J det nu spotten J / det måst af Eder lijda
 Förbannad Råfswars slaag / det måst af Törne swijda.
 O meer än blinda Folk / såg hwem din Gud doch är /
 Säg / hwem du meera till Messias än begiår /
 Om icke / den hoos dig de undertecken gjorde /
 Dem lijke alldrig du af någon Månskia sporde ?
 Sij Watten blifwer Wijn ; Sij Bröddet tusend fahlt
 J håndren giäser op ; Den aldrig hade talt /
 Han talar ; aldrig sedt / han seer ; den aldrig gängit //
 Han springer ; Pluto sielf / det Hof han nys undfångit /
 Spynn op igen ; Neptun och raska Eolus
 Moot willian stilla måst sin fråsand Bölliors Bruns.
 Ja Dieflar driffwes uth med wäldigt Ord / som sielfwa
 Hans Guddoms Mayestet betiänna måst och skälswa /
 Men / stoore Salems Stad / är ingen dock i dig /
 Bland alt dett Folck som nu till Påst insinner sig /
 Den någon yncka bår / den ett medlijdand Dga
 På honom hwälswa täcks som qwåls på Korset höga ?
 Ur ingen Sidons . hoo / är ingen Idumee
 Som sin miskundsamheet det ringsta låter see ?

Ach nej; han lijder Törst bland dem han nylig spjiste
 Med Fisk och Biugge-Bröd; de äre nu en tidste
 At rista Huswuden / at tabla gabberti/
 Dem han gaf nylig måhl / och giord af Sjukdom frij.
 Dem han gaf Hörsl och Syn / haa nu sin Lust och Nöije
 Utaf hans Uelheet; de gidra Speel och Löije
 Af all hans klagelåth; med hugnad de nu sij.
 Hans Dron döfwona bort / hans Egon mörcka blij.
 Ach / Ach / så kom doch Jord / kom himmel hjit att gråta;
 Kom alla Himlars Här / fast ynckelig at låta;
 Kom Luft och sucka; kom i Elementer all
 Och qwidä; kom / huf op ett sorg - och jemmer - skall
 I Tråhn / all Skog och Marek; I Ungiar / Berg och Dahlar;
 I Lejon / wille Diur; I Tigrar / Drakar / Hwahlar /
 Nu gråmmen Ehr; Och du / du himble - foglars hoop
 Nu stråhn med yncke - Liud / nu brist i klage - Roop.
 Kom hwijte Swahn / stäm op din röst som du plå gidra
 Kort för din Död; Kling op du Näcktergal / låt höra
 En Sorge - Ton; Sij den Ehr alle skapat haar /
 Den för Ehr uppehåll och fædo omsorg haar /
 Han lijder Nöd; han är i Kamp med Döden hårda /
 För Månstio - Barnen skull / de om hans Nöd ey wårda /
 Ty Zion kiåns ey wijs sin Förste; Israël
 Korbfåster nu sin Kong / sin Gud / Immanuël.
 Du arme Hedna - Folck i alla Wårldzens ånder /
 I Ost / i Wäst / i Sör / i kalla Nordan Lånder /
 Tag nu din Tijd i acht / din stoora sålheets tijd;
 Din hår tills wrede Gud dig worden är så blijd /
 At han dig drager - op sin wahlde Söners ställe /
 Dem han förkastat haar. O meer ån trefalt sälle!
 Israëls Borgerkap / och Jacobs Arfwe - rätt
 Han Ehr nu biuder an. Den stålte Juda - ått

Den drifwer han uthom sin ädla Wjngårds stränkar /
 Och dig / du arme hoop / af Nåd i stället sanctar.
 Ty kom församma ey den Gunst. och ynnests. Dag;
 Kom lånn din rätta Gud / hans säta Hiertelag.
 Han fordrar ey / at du gör honom Tienst och Heeder
 Med Lamb. och Bocka Blod; At du til Offers leeder
 Bekranhad Drars paar; din salt- beströdda Säd /
 Din röf / dit signeri; / gör du här intet mäd.
 Ty Offret / som din Gud / din wrede Gud försonar /
 För hwilket skull alleen han dig för Straffet skonar /
 Det hänger för dig här på höga Korsets Stam;
 Hans ewig- borne Son / hans synde- löse Lam.
 Des under- kraftig Blod är endest / det som heelar
 Din Samwets Sär / och alt / hwad dig till Siälen feelar.
 Det är / som lättar dig ditt swära Synde. ook.
 Det är / som plånar reen din Rest. och Skulde. Book.
 Allena du nu ej din Sahligheet bortsmiller /
 I blindan Galenskap din nådes. Tijd förspiller;
 Allena du nu ey aff eenwijst öfwerdåd
 Försmär att efftersä det milda Lambets nåd.
 Hör dock / hur' gunstelig han talar för sin anda;
 Som Fadren till sin Barn / när Lachesis des Glända
 Nu wägrar hwirfla om / när Atropos ey will
 Meer unna längre frist / men hootar klippa till.
 Ach hwilken Nåde Ström / och hwilken Kiärleks låga!
 De honom uthan skulld så uthan miskund plåga /
 För dem han bidia täcks! han än barmhertig är
 Då ingen Mänstie. Būd för honom yncka bär.
 Sij dock / hur' kärligt han sin Armar moot dig breder
 Du Adams Barn; hur' han sitt Hufwoud böjer neder;
 Hur' han sitt Sijde Sär dig låter öpet stå /
 Att du hans Kiärleek in i Hiertat skåda må.

Nu Steen/ ia Diamant/ ej Riött mit Hierta wore/
 Om iag med alt begiär och intet effter-fohre
 Den Nåd och söta Gunst/ som du mig biuder an//
 Min stoore Skapare/ min dyre Frällserman.
 Förgiät min höggra Hand om iag din Sår förgäter/
 Om iag mit Bröst ey qwähl/ och ey min Dgon wäter
 Med ymnig Läre-Blod/ enär iag täncker på
 Hwad du för mine skuld/ min Jesu/ uth mon stå.
 Men hur kan iag dig nu tillbödelig tact bewiisa/
 Hur' skal iag för din Nåd dig wärdeligen prissa;
 Din Nåd/ den fyllest iag jw ej begriipa må/
 Den Dieslar hysna wijsd / och Englar undra på.
 Ach HERR! iag weet ej/ hwar iag skall Orden taga;
 Här är min Hierna dunim/ all Sinnes Kraffter swaga;
 Här will ey Fiedren fort; Här stummar Munnen wijsd/
 Ty skal med instan Sucl iag för dig falla nijsd.

CHRI-

CHRISTUS TRIUMPHANS

Eller

den Bpständne

W E R K E N S.

3

Iag / hwilkens Hierta för den bittra ängest klände;
Iag / som för kortan Tijd en Klage-Thon instände /
Och wijs min Herres Griffit min Lutha söria bad /
Då iag med gräte-Röst hans afsked; Wijsa Orad;
Nu fatter Mod igen / och reepar sagert Sinne;
Min Hielte gidms ey meer i mörcka Grafwen inne;
Han lefwer / är ey död / haar mächtig Seger nådt;
Förjaqat Stygis Haår / och Pluto fångslig fådt.
Kyns nu Pilatus Wacht / och fall med skræck till ryggia;
Skåms I / som Grafwens Dör med Segel trodt at tryggia;
Besinna höge-Präst / och Skriffit-Lård lähr förstå
Om Folck / doch Gudar ey / ett Berg instångia må.
Menlöse Orwinnor I förgåftwes Ehr beswåra /
När I till Josephs Grat mång Pund med Salwo båra;
Här låg en morckne Been / ey nån förgånglig Kropp /
Den Aldrens rosine Land war mächtig fråta opp.
Men / lågg Ehr Balsam ned / gå sprid kring wijsda Jorden /
Ehr Iesus är nu qwick och åter Lijflig worden /
Hans Lemmar haa sin Krafft / hans Ådror haa sit Blod /
Hans Anlet haar sin Hyn / hans Bröst sitt förra Mod.
Men neek man / falsker Wacht / seen gåfwor dig förwirrat /
Såg nej / I afwiigt Fålc / som Løgne-Anden irrat;
Stå på / hans Wänner mond / den tysta Sömne Stund /
Fördt bort hans döda Kropp uhr mörcka Bårgets Grund /
Tyck

Lyckz Engla: Wittnet Ehr af intet wärde wara /
 Och nogsamnt ståhl en år see Swepe-Klädren qwara /
 Om Dwinno: Tahl hoos Ehr en giltigt Witbord får /
 Och Hemfolcks Wittnesbord för wäldugt Kaller går.
 Eij / så kom Phlegethon, dig iw din Wäld en jäfwer /
 Kom Plutos ilskne Här / som än i ängsten bäfwer /
 Kom grymna Död / som dig nu öfwerwunnen gieer /
 Och Jordens nedre Grufft / som dig bestormat feer /
 Ehr iag om Sanning spör / Ehr iag till Witne träfar!
 Wijsd Band och Boijor dem all Ewigheet eij låfar /
 Wijsd Siön som bränner alt och ingenting örtähr /
 Wijsd all Ehr ängst och harm Ehrt Samwet iag beswär.
 Mäst i dock en stå till / ty altförwähl i weten /
 Den stoore Gudens Sohn / en Kong af Ewigheten /
 Som för de sines Lijf lätt dö sin tagne Kropp /
 Haar nu sitt Lijf igen / haar reest sig åter opp.
 I dag mond I iw see / med ängslan uthan ända /
 Med Jämmer / Sorg och Skräck / som eij weet återwända /
 Den blirte-lijka Syn / den Segerfamme Hyn /
 För hwilken all Ehr hoop mond skälswand unnan sky.
 Med faasa mond i see / hur samma Been och Händer /
 Hur samma Kropp / som blef på grymna Korset spänder /
 Och lagd i Graf / i dag haar sig uhr Grafwen klängt /
 Och öfwer alt Ehrt Wäld en Segerfahna swängt;
 Hur han Ehr samsatt macht med under . styckis slagit /
 Och eensam bort Ehrt rof och gamla byte tagit;
 Ja / bäst han döder låg / dig Död / i boijor bandt /
 Och när han wunnen war Ehr alle öfwerwandt.
 O meer än saltig dag! O lycklig Phoebus: Strinma!
 Wälsignad Morgon: Sohl / som nu begynner glümna /
 Som dig wijsd Thetis: Rand så täck och hurtig teer /
 Och först den sälla Jord nu fyllest frälstan feer!

Kom / mödt din Skapare / där han sin Graf nu lembnat /
 Och i en tapper Strijd sin Fiends ondsko håmbnat /
 Der han med Lager krönt uhr skarpa Slaget går
 Och åth Idumers Land som bäst på reesan står ;
 Mödt honom / och uppå all Creaturens wägna /
 Du sköne Creatur / den Segerherren fågna.
 Lågg af ett wälkoms . tahl / all myrdnad honom wijs /
 Säg honom ewig tack / och gif oändlig prijs.
 Fahr seen din Krez i kring med en owahnlig prydnad /
 Med meer än daglig ståat ; att all Naturens lydna
 Må see / een höger Fest i Dag på färde år /
 Som heela Wårlden Tröst och Frögd tilhanda bår.
 Lått Himlens sköna Håår / som ån sin Konung gråter /
 Lått Lufft och Sky / som ån af Sorg står tiock och wåter /
 Förstå / den de haa sörgdt / den de korrffåstan sedt /
 Haår sigh uhr dödens Råt och Plutos snara redt.
 Men hållt den sorgse Jord / de dömda Erwe . Söner /
 Dem bäst een okiånd Frögd och Sahligheet bekröner /
 Lått dock nu deel utaf sin stoora Lycka få /
 Att de sin Fräljerman upståndnan weta må.
 Säg Rikta Jnder till / lått Mohrers heeta Lånder /
 Och där den Nyia Wårld sig bort åth Wåstan wånder /
 Ja och wår frufne Nord / den hugnad kunnig blij /
 De få sin döda Gud igen wijs Liffwet sij.
 Så både Norr och Södr / med Ost och Wäst tillamman /
 Bå Himmel / Sid och Land / nu blanda må sin gamman ;
 Att alt hwad skapat år / med Måhl och Låten mång
 Må säija honom Låf och hårlig Seger . sång.
 Så skall och detta Bröst / sin Plicht / ej återstålla.
 Med wårdig fågne . qwad jw skall min Röst opgiålla.
 Eij ann't ån hans beröm skall på min Lutha ståås.
 Hans Lof / och annat eij / iag på min Piipa blåås.

Haf tack / Min Frällsman / haf tack / för all din nåder
 Att du här födder wardt; at du i Dödzens wåde
 Dig willigt gaf; Att du och ej i Grafwen blef /
 Men dit påtagne Wårff nu til fullbordan dref.
 Ej! Ett står än igen. Din Gudsdom ja nu kräfwet /
 At du här längre ej i synlig Skapnad swäfwet.
 Nog haer dig Jorden haft. Gif Himlen åter sitt /
 Som mången tröttan stund din segrand hemfärd bit.
 Tråd / Jesu / tråd nu till / det Majestet och Heeder /
 Som dig wijsd Fadrens hand den sågna Himlen reeder.
 Lätt Stiernor nämbre sij din tagne Wonna Kropp /
 Och födr wårt fälla Blod till höga Fästet opp.
 Men / stoore Segersman / hwad ståth skall här tillagas;
 Med hwad Triumph, will du op i ditt Land ledsagas.
 Full-wärdig Intägs pracht hwem dig optäntia kan /
 Som med Allwäldig Arm all Wårlden öfwerwan.
 Skall willa Leijons paar här för din Wagn spannas /
 Skall Fångna Förstars Halls wid Dok och Tygel kiännas.
 Skall stormad Ståders Bild här med på Laffor stå /
 Och sampt den wundne Hår i Intägs raden gå.
 Neij; Lätt QvirTERS - Folck / de swaga Kämpars Skara /
 Så till Tarpejus - Slätt med segrand buller fara /
 I meera Hårlichheet min Jesus tåga skall /
 När han nu reeser hän op öfwer Himblar all.
 Ja / märcker dödlige / hwad pracht här nu tilreedes /
 Med hwad ett Majestet han i sitt rike leedes!
 Naturen / Alltings Saar / sig sielf här tienstbar teer /
 Sin Konung all sin macht till ödmükt lydno geer.
 Eer / hur' en grymmer Sky sig wyrdsam neder fäller /
 Och sig wår Segersman till Wagn och Sårthe ställer.
 Eer / hur' een biister Wind / i stad för Leijons spann /
 Des Wingar till en Rufft hörjsamlig biuder an.

Lufft

Luft och den höga Eld/sampt Watten wägen röjer/
 Och med ährbödlig swigt sin stälta Sjida böljer.
 Ja Stjernor gifwa rum. Och Fästets Högsta ort
 Haar längst af skön Saphir reest op en Seger-Port;
 Där han nu genom går; där han sin fahrt framsträcker;
 Och en osäjlilig Frögd i wijsda Himlen wäcker;
 Där han den wundne macht/ och alt eröfrat Kof
 För Fadren släpar fram/ sin stooro Segers prof.
 Här wisses Pluto sielf/ i Jern och Fiättror slagen/
 Och Stygis starcke Häär all fast i Boijor tagen.
 Här seer man Phlegeton trängt innom Galler gå/
 Sampt Döden Wapnelös/ spaak och bakbunden stå;
 Ja/ tusend Synders Art/ och tusend Arghets stycke/
 Tee sig i raden fram/ med mildt och meenlost tycke.
 Det gamla Odets Rätt/ och Himlens stränga Laag/
 Står nögd/och utan hoot/förqldind alt Samwets gnaug.
 Nu/ håll uti dit Land/ håll i dit Arfwe-Rijke
 Min Hielte/ där du dig/ din stooro Faders lijke/
 Nu säcter ned/ uppå hans Allmachts höggra Hand/
 Och styrer med en winck/Eld/ Himmel/ Sid och Strand.
 Der du en Konung äst utöfwer Kongar alla/
 Och med din Willies Laag all Wårlden weet befalla.
 Der du all kommand Ting/ all Rijkens Ode seer/
 Och effter dit Besluth all Crono taar och gieer.
 Som skaffar Segd och Freed; som/ när dig så behagar/
 De stälta Kungars macht med swagan Arm förjagar;
 Du som/ när dig så syns/ gier kleema Brösten mod/
 Och tödr en fästlig skräck i starcke kämpars Blod;
 Som/ giör en Däran wijs/ en rädlös full med snillo/
 Och lembnar floke Mån i mörck och töcknot willo;
 Du som en tyktan Mun stoor Ord till reedo födr/
 Och den wältahlige all Tungos Wårck förstödr;

Ach / See doch an det Folck; see an det Skepp / du lämbnat
 På Wärldens willa Sid / och håån till Himlen ämbnat.
 Styr du des gång och fahrt / wijs rättan Hambn och måhl /
 War sielt des Carle Wagn och säkra Segernähl.
 Des Styr- och Höfwißmän lätt alla samse draga;
 Splijt / Eråtor / Segd och Krig uhr deras Sinne jaga;
 Ja om så möjligt är / gif Endragt Freed och Roo
 I Folck och Förstars Bröst som på all Jorden boo.
 Stadfast och / Store Kung / wiid ewigwarand grönsta /
 Wårt säta Swea - Land; Stadfast / som wij det önska /
 Wår dyre CAROLS Stam wid Siötha - Männers Thron /
 Lätt aldrig feelas där hans lijke Sohn på Sohn;
 Tils du här kommer sidst och gidr på alt en ända /
 Tils du vårt Jorde - Kloth skall op och neder wända /
 Då i en grufflig Eld till intet warda skall
 På Himmel / Sternor / Sky / och Elementer all;
 Då du med saastlig Röst skall låta för dig kalla
 Swad lefwer och är dödt aff Adams Barnen alla /
 Då Jordens swarta Buuk / skall fram des döda fly /
 Och Amphitrites Halls op alt sitt byte spy.
 Då Store Konung du / din sidsta Råffst anställer /
 Och öfwer Wårlden all de fasta Domar fäller.
 Ach! medan iag då och skall för din Domstohl gå /
 Lätt mig een nådig Dom min Gud då höra få.

Handwritten text, likely a list or index, written in a historical script. The text is arranged in approximately 15 lines, starting from the top right and moving downwards. The script is dense and difficult to decipher due to its cursive nature and fading. Some legible fragments include words like "Handwritten", "List", and "Index".

